

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 226/2021
11.03.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић Дичић, председника већа, Биљане Синановић, Дубравке Дамјановић, Драгана Аћимовића и Драгомира Милојевића, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Саше Чупића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Прокупљу К 212/19 од 29.09.2020. године и Вишег суда у Прокупљу Кж1 151/20 од 14.12.2020. године, у седници већа одржаној дана 11.03.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Прокупљу К 212/19 од 29.09.2020. године и Вишег суда у Прокупљу Кж1 151/20 од 14.12.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прокупљу К 212/19 од 29.09.2020. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ, за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 1 године и одређено да се иста неће извршити уколико окривљени у року проверавања од 2 године по правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Истом пресудом на основу члана 84. КЗ према окривљеном АА изречена је мера безбедности обавезно лечење алкохоличара која се има извршити слободи и не може трајати дуже од 2 године, а уколико се окривљени без оправданих разлога не подвргне лечењу на слободи или лечење самовољно напусти, суд ће одредити да се мера принудно изврши одговарајућој здравственој или другој специјализованој установи.

Наведеном пресудом, обавезан је окривљени АА да у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, плати на име трошкова кривичног поступка Основном јавном тужилаштву износ од 18.987,00 динара,

Основном суду у Прокупљу износ од 27.912,00 динара, као и паушални износ од 3.000,00 динара.

Истом пресудом, окривљени АА на основу члана 423. став 1. тачка 2) ЗКП, ослобођен је од оптужбе да је извршио кривично дело насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ.

Пресудом Вишег суда у Прокупљу Кж1 151/20 од 14.12.2020. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, па је пресуда Основног суда у Прокупљу К 212/19 од 29.09.2020. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Саша Чупић, због повреде члана 74. ЗКП и битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) и 11) и став 2. тачка 1) и 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе или да побијане пресуде укине и предмет врати на поновни поступак и одлучивање.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа, о којој није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово приство било од значаја за доношење одлуке у смислу члана 488. став 2. ЗКП.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је неоснован.

Бранилац окривљеног АА у захтеву наводи, да је побијаним пресудама повређен објективни идентитет оптужбе, јер су у чињенични опис радње извршења кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим унете чињенице које не садржи оптужни акт, па чињенични опис у изреци првостепене пресуде није остао у границама оних чињеница и околности на којима се оптужба заснива, чиме је учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП.

Изнете наводе захтева, Врховни касациони суд је оценио као неосноване. Наиме, наводе садржане у захтеву за заштиту законитости, бранилац окривљеног АА истицао је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и у образложењу пресуде је дао јасне и довољне разлоге о томе (на страни 2, став 12 и страни 3 став 1 другостепене пресуде), да повреде објективног идентитета оптужбе нема и да интервенцијом суда ни у ком случају није додата већа криминална активност окривљеном, већ је исти оглашен кривим за лакше кривично дело, које Врховни касациони суд у свему прихвата и у смислу члана 491. став 2. ЗКП на њих упућује.

Врховни касациони суд се није упуштао у оцену истакнутих битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачка 2) ЗКП,

обзиром да наведено не представља разлог због кога окривљени и његов бранилац могу поднети захтев за заштиту законитости.

Врховни касациони суд се није упуштао ни у оцену повреде одредбе члана 74. ЗКП и битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, које у захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног АА наводи као разлог подношења захтева, јер наведене повреде нису образложене.

Из напред наведених разлога Врховни касациони суд је донео одлуку као у изреци на основу одредбе члана 491. став 1. и 2. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Радмила Драгичевић Дичић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**